

Derkenâr

– Nar-ı Çiçek · 06 Aralık 2011

Tüm pislikler suyla akıp gitse, arınsa irinden düşler keşkeasılsa dilinden ziyankâr kötülükveölmese her gece bir şiir bu şehirde ...gördümöncesinde âfetinislandı tüm sokaklar geceler boyu nefret yağmurlarındaâşkî saklayacak yer ararken sevda kokulu bozalarpişmanlık provaları esir aldı yabancı elleridayandıkça koca koca kayalar boğazlaradudaklarını sakladı susmak içincanının yandığı yerden seslenenuzak bakışlı kadınlarlk/aniyor mu hâlâ yüreklerkenetlenip birbirine tel örgülerleacılıkça cansarsıldıkça toprak yedi nokta illet şiddetindetutuşuyor mu telaşın etekleri kaybetme korkusu ilesıradan mı geliyor artık acılar neanlık unutma terapileri diziliyor ağaç kovuklarındanmanasız gözlerinumarsız bedenlerindekiullanılmamış cilalı vicdanlarınasence dekanıyor mu hâlâ yürekler...İlgördün mü sende cancağızımdün gece martılar isyandaydıyedi tepe efsanesi cahillerin elindeyetmiş bin yerinden darbe aldıduydun mu cancağızımtellâllerin boğazına ihanet kaçtınankör bakışlı zombilerinarsızlıkları sarayburnunu aştıvuruldu sırtından vatanşehitlerin omzunda anaların cenazesıkırıldı duygular, söküldü güven göklerdenisyana döndü öksüz şehâdetleritarihin dibine vurdu yeşil şişe kırmızı tesellisiyleistanbulun korkusu içimdedenizin karayla tangosuköze basan ayaklar koşuyorsu diye ateş peşindeİllüzüldüğüm çok da onlar kanattı içimikusursuz solmayı başardıkça eski vazomdaki güllerkesti nefesimiaklımın konakladığı noktadakimliğini gizleyen güneş de/senli yüzlerbir tüy gibi gözümde hayatüfürsem uçacakmezarımı haliçe kazıyor bakışlarımkuruyan kanımda kum zambakları açacakgülceahvalime solgun gülüşlerimkötürüm sesli kediler tırmalarken aklımıhata ertesi yarınların eli kapımdagözlerimde prangalı ayaklarburuk suskularımdudak kıvrımı derkenârkimseye kırılmadığım kadar virâneyimkimseye vermediğim kadar tavizheybetimden korkanlar emindi gücümdenşimdilerdeyseöyle aciz, öylesine tizİVbeni bu zamanlar için mi doğurdun annembu zamanlar için mi büyüttün umutlabiliyorum duaydıalınma kondurduğun öpücükbilse bir deomuzlarımda taşıyamadığım kader boyuma bü/yük-benben yine de her şeye rağmenyağmurda yürümek isteyenlerdenim annekorkma ıslanmamkaçmaz yağmur gözlerimeçünkü bedenime dar gelen ruhuma duaların perde... 1 Kasım sonrası*